

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

16. oktober 2018

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift 1
- ★ Rådets forordning (EU) 2018/1542 af 15. oktober 2018 om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben 12
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1543 af 15. oktober 2018 om godkendelse af et præparat af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291 som tilsætningsstof til foder til alle dyrearter ⁽¹⁾ 22

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1544 af 15. oktober 2018 om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben 25
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1545 af 15. oktober 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/1869 om Den Europæiske Unions rådgivende mission til støtte for en reform af sikkerhedssektoren i Irak (EUAM Iraq) 31
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1546 af 15. oktober 2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/1425 om Den Europæiske Unions stabiliseringsaktion i Mopti og Segou 34
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1547 af 15. oktober 2018 om fastlæggelse af specifikationer for de centrale adgangspunkters tilslutning til ind- og udrejsesystemet og for en teknisk løsning til at lette medlemsstaternes indsamling af oplysninger med henblik på at generere statistikker om adgangen til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål 35

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1548 af 15. oktober 2018 om fastlæggelse af foranstaltninger til etablering af listen over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og proceduren for at gøre listen tilgængelig for medlemsstaterne 39
-

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1522 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af et fælles format for nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (EUT L 256 af 12.10.2018) 43
- ★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1524 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af en monitoreringsmetode og ordninger for medlemsstaternes rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 256 af 12.10.2018) 43
- ★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2017/2113 af 11. september 2017 om ændring af bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF for så vidt angår uddannelsesbeviser og benævnelser for uddannelser (EUT L 317 af 1.12.2017) 44

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1541

af 2. oktober 2018

om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den nugældende ordning for beskatning af samhandelen mellem medlemsstater er baseret på overgangsordninger indført i 1993, som er blevet forældede og sårbare over for svig på baggrund af en yderst kompleks merværdiafgiftsordning (moms). I oktober 2017 fremsatte Kommissionen et lovgivningsforslag til fastlæggelse af principperne for et endeligt momssystem for grænseoverskridende handel mellem virksomheder i medlemsstaterne på grundlag af beskatning af grænseoverskridende leverancer i bestemmelsesmedlemsstaten. I betragtning af at det kan tage mange år, før den endelige momsordning for samhandelen er gennemført fuldt ud, er der på kort sigt behov for foranstaltninger til mere effektiv og hurtigere bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig. Forbedring og forenkling af de administrative samarbejdsinstrumenter, navnlig Eurofisc, er også af stor betydning for bekæmpelsen af momssvig i almindelighed og for at styrke tilliden mellem afgiftsmyndighederne, inden den endelige momsordning indføres.
- (2) Det er ofte nødvendigt at foretage en administrativ undersøgelse for at bekæmpe momssvig, navnlig når den afgiftspligtige person ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. For at sikre en ordentlig håndhævelse af momsreglerne og for at undgå dobbeltarbejde og administrative byrder for skattemyndighederne og erhvervslivet bør det i tilfælde, hvor mindst to medlemsstater finder, at der er behov for en administrativ undersøgelse af de beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på deres område, men som dér er afgiftspligtig, være den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, der foretager undersøgelsen, medmindre den er i stand til at give de oplysninger, der er anmodet om. De anmodende medlemsstater bør være parate til at bistå etableringsmedlemsstaten ved at deltage aktivt i undersøgelsen. Da de bistandsøgende myndigheders embedsmænd kan have bedre kendskab til forholdene og omstændighederne i sagen, og hvis den bistandsøgte medlemsstat ikke har krævet embedsmænd fra de bistandsøgende medlemsstater, bør sidstnævntes embedsmænd kunne være til stede under den administrative undersøgelse, i det omfang betingelserne i henhold til den bistandsøgte medlemsstats nationale ret for en sådan tilstedeværelse er opfyldt. I den forbindelse bør de bistandsøgende medlemsstats embedsmænd have adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandsøgte medlemsstats embedsmænd ved deres mellemkomst. Når den

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 3.7.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 23.5.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

bistandssøgte medlemsstats lovgivning indeholder sådanne betingelser for at sørge for tilstedeværelsen, bør det forudsættes, at den bistandssøgte medlemsstat træffer de nødvendige tiltag for at opfylde disse betingelser. Under alle omstændigheder bør embedsmænd fra de bistandssøgende medlemsstater, når de anser det for nødvendigt, have mulighed for at være til stede ved samrådet om undersøgelsen i den bistandssøgte medlemsstat med dennes embedsmænd efter at have underrettet dem herom. Formålet med et sådant samråd kan være at udveksle synspunkter og oplysninger om udviklingen i undersøgelsen og at foreslå og drøfte mulige tiltag.

- (3) Fremsendelse af oplysninger uden forudgående anmodning til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ⁽¹⁾ bør være så enkel og effektiv som muligt. Det er derfor nødvendigt at tillade de kompetente myndigheder at fremsende oplysninger ved hjælp af andre midler end standardformularerne, når de anser andre sikre midler for mere hensigtsmæssige og er enige om at anvende dem, eller når oplysningerne er modtaget fra et tredjeland.
- (4) Momsfritagelsen for import af varer, der er omhandlet i artikel 143, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ (»toldprocedure 42 og 63«), bliver ofte misbrugt, og varer omdirigeres til det sorte marked, uden at momsen er blevet betalt. Det er derfor afgørende, at toldembedsmænd ved kontrollen af, om betingelserne for at anvende fritagelsen er opfyldt, har adgang til registret af momsregistreringsnumre og momsoversigterne. Desuden bør de oplysninger, der indsamles af toldmyndighederne som led i denne procedure, også stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de efterfølgende erhvervelser inden for Unionen bør finde sted.
- (5) Med henblik på at bekæmpe svig, der skyldes de to momsordninger for biler, bør Eurofiscforbindelsesembedsmænd kunne få automatiseret adgang til oplysninger i køretøjsregistre. Det ville gøre det muligt for dem hurtigt at identificere, hvem der har foretaget de svigagtige transaktioner, og hvor. En sådan adgang bør gøres tilgængelig via det europæiske informationssystem vedrørende køretøjer og kørekort (Eucaris), som det ifølge Rådets afgørelse 2008/615/RIA ⁽³⁾ og 2008/616/RIA ⁽⁴⁾ er obligatorisk for medlemsstaterne at bruge for så vidt angår oplysninger i køretøjsregistret.
- (6) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om automatiseret adgang til oplysninger indsamlet af toldmyndighederne og oplysninger fra køretøjsregistre bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (7) Med henblik på at sikre en effektiv overvågning af moms på grænseoverskridende transaktioner indeholder forordning (EU) nr. 904/2010 hjemmel til embedsmænds tilstedeværelse i administrative kontorer og i forbindelse med administrative undersøgelser i andre medlemsstater. For at styrke skattemyndighedernes kapacitet til at kontrollere grænseoverskridende leveringer bør der være fælles administrative undersøgelser, der gør det muligt for embedsmænd fra to eller flere medlemsstater at udgøre et enkelt revisionshold og tage aktivt del i en fælles administrativ undersøgelse.
- (8) For at bekæmpe den mest alvorlige grænseoverskridende svig er det nødvendigt at tydeliggøre og styrke Eurofiscs styring, opgaver og drift. Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør kunne tilgå, udveksle, behandle og analysere alle nødvendige oplysninger hurtigt og samordne eventuelle opfølgende foranstaltninger. En sådan samordning indebærer dog ikke en ret til at kræve specifikke undersøgelsestiltag af den deltagende medlemsstat. Det er også nødvendigt at styrke bekæmpelsen af momssvig på EU-plan, navnlig ved at gøre det muligt for Eurofiscrådekoordinatorer at anmode om målrettede oplysninger fra Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelses-samarbejde (»Europol«) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«). For til gengæld at modtage relevante oplysninger, som Europol og OLAF ligger inde med, bør Eurofiscrådekoordinatorer derfor kunne sende så mange oplysninger som nødvendigt til Europol og OLAF.
- (9) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om Eurofisc bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (10) Organiseringen af fremsendelsen af anmodninger om momsrefusion i medfør af artikel 5 i Rådets direktiv 2008/9/EF⁽¹⁾ åbner mulighed for at mindske den administrative byrde for de kompetente myndigheder i forbindelse med inddrivelse af ubetalte afgiftsforpligtelser i etableringsmedlemsstaten.
- (11) Medlemsstaterne kan også meddele OLAF relevante oplysninger, hvor de finder det hensigtsmæssigt. Dette vil gøre det muligt for OLAF at opfylde sit mandat til at foretage administrative undersøgelser af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, og at yde bistand til medlemsstaterne, således at de kan samordne deres indsats for at beskytte Unionens finansielle interesser mod svig.
- (12) Kommissionen kan kun få adgang til de oplysninger, som er meddelt eller indsamlet i henhold til forordning (EU) nr. 904/2010, i det omfang det er nødvendigt med henblik på drift, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som medlemsstaterne anvender med henblik på nærværende forordning.
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽²⁾ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger med henblik på forordning (EU) nr. 904/2010. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽³⁾ finder anvendelse på EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger med henblik på nævnte forordning. Bekæmpelse af momssvig er anerkendt som et vigtigt mål af almen offentlig interesse af både Unionen og dens medlemsstater. For at nå målene med forordning (EU) nr. 904/2010, nemlig målet om at samarbejde og udveksle oplysninger, der bidrager til, at der kan foretages en korrekt momsansættelse, kontrollere, at momsen anvendes korrekt, navnlig i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, og bekæmpe momssvig, er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om indførelse af specifikke og begrænsede restriktioner af visse af de rettigheder og forpligtelser, som er fastsat i forordning (EU) 2016/679.
- (14) Mere specifikt ville anvendelse i fuldt omfang af de i forordning (EU) 2016/679 foreskrevne rettigheder og forpligtelser alvorligt undergrave effektiviteten af bekæmpelsen af momssvig, eftersom den navnlig ville give de registrerede mulighed for at obstruere igangværende efterforskninger og risikoprofilering. Dette ville bringe officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer, som gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 904/2010, i fare. Det ville også umuliggøre det administrative samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er et afgørende instrument med henblik på bekæmpelse af momssvig. Følgelig bør der fastsættes snævre begrænsninger for så vidt angår retten til gennemsigtige oplysninger, retten til at modtage oplysninger, når der indsamles personoplysninger fra den registrerede, retten til at modtage oplysninger, når personoplysningerne ikke er indhentet hos den registrerede, den registreredes ret til indsigt, retten til sletning, retten til at gøre indsigelse mod behandling af personoplysninger og retten vedrørende automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering. Udøvelsen af disse rettigheder bør kun begrænses, så længe det er nødvendigt for ikke at skade de formål, der forfølges i henhold til artikel 1 i forordning (EU) nr. 904/2010. Denne begrænsning bør kun gælde for visse kategorier af oplysninger omhandlet i nævnte forordnings artikel 1, 14 og 17, i det omfang det er strengt nødvendigt for at sikre overensstemmelse med momslovgivningen og de relevante bestemmelser i nærværende forordning.
- (15) Eftersom det forfulgte mål vedrørende forebyggelse, efterforskning og opdagelse af momsunddragelse og momssvig ikke kan nås med andre, mindre indgribende midler med samme effektivitet, er disse begrænsninger strengt nødvendige for at nå det pågældende specifikke mål. De er også forholdsmæssige i betragtning af de indtægtsstab, der påføres Unionen og medlemsstaterne, og den afgørende betydning af at gøre oplysninger tilgængelige for at bekæmpe svig effektivt. Behandling og opbevaring af oplysninger, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, er begrænset til målene om bekæmpelse af momssvig. Oplysninger, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, vedrører ikke følsomme oplysninger. De må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse mål, hvilket omfatter forbuddet mod at behandle oplysningerne med kommercielle formål. For så vidt angår garantiene for at undgå misbrug eller ulovlig adgang eller overførsel fastsætter forordning (EU) nr. 904/2010 allerede detaljerede betingelser for de kompetente nationale myndigheders adgang til oplysningerne og efterfølgende anvendelse heraf med henblik på at opfylde nævnte forordnings generelle mål. Opbevaringsperioden bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de forfulgte mål.

(1) Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (16) Eftersom Rådets forordning (EU) 2017/2454 ⁽¹⁾ også har ændret artikel 17 i forordning (EU) nr. 904/2010 med virkning fra den 1. januar 2021, er det nødvendigt at ændre forordning (EU) 2017/2454 med henblik på at ajourføre de relevante krydshenvisninger til nævnte artikel. Eftersom forordning (EU) 2017/2454 desuden har ændret bilag I til forordning (EU) nr. 904/2010 med virkning fra den 1. januar 2021, er det nødvendigt at ændre forordning (EU) 2017/2454, da bilag I ikke længere er nødvendigt og derfor bør udgå.
- (17) Da gennemførelsen af bestemmelserne om elektronisk adgang til oplysninger indsamlet af toldmyndighederne og til oplysninger fra køretøjsregistre vil kræve ny teknologisk udvikling, er det nødvendigt at udskyde anvendelsen af dem, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan gennemføre de pågældende udviklingsforanstaltninger.
- (18) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre samarbejdsinstrumenterne mellem medlemsstaterne og bekæmpe grænseoverskridende svig på momsområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og fremsatte sine formelle bemærkninger den 21. marts 2018.
- (20) Forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) nr. 904/2010

I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 udgår.

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Den bistandssøgte myndighed gennemfører om nødvendigt den administrative undersøgelse i samråd med den bistandssøgende myndighed. Hvis den bistandssøgte myndighed finder, at det ikke er nødvendigt at foretage en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.

Uanset første afsnit kan en undersøgelse vedrørende de beløb, der er angivet eller burde have været angivet af en afgiftspligtig person, som er etableret i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat, i forbindelse med denne afgiftspligtige persons leveringer af varer eller tjenesteydelser, og som er afgiftspligtige i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, kun afvises af følgende grunde:

a) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 1, vurderet af den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med en erklæring om bedste praksis vedrørende interaktionen mellem nærværende stykke og artikel 54, stk. 1, der skal vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2

b) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 2, 3, og 4, eller

c) på grundlag af, at den bistandssøgte myndighed allerede har givet den bistandssøgende myndighed oplysninger om samme afgiftspligtige person i forbindelse med en administrativ undersøgelse, der er gennemført mindre end to år forinden.

Når en administrativ undersøgelse som omhandlet i andet afsnit nægtes af den bistandssøgte myndighed af de grunde, der er omhandlet i litra a) eller b), skal den desuagtet give den bistandssøgende myndighed datoerne for og værdierne af alle relevante leverancer, som den afgiftspligtige person i de to seneste år har gennemført i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.«

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/2454 af 5. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 1).

c) Følgende stykke indsættes:

»4a. Hvis de kompetente myndigheder i mindst to medlemsstater finder, at en administrativ undersøgelse af de beløb, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, er nødvendig, og fremsætter en fælles begrundet anmodning indeholdende angivelser af eller beviser på risici for momsunddragelse eller momssvig, må den bistandssøgte myndighed ikke nægte at foretage denne undersøgelse, undtagen af de grunde, der er anført i artikel 54, stk. 1, litra b), og artikel 54, stk. 2, 3 eller 4. Hvis den bistandssøgte medlemsstat allerede er i besiddelse af de oplysninger, der er anmodet om, giver den disse oplysninger til de bistandssøgende medlemsstater. Hvis de bistandssøgende medlemsstater ikke er tilfredse med de modtagne oplysninger, underretter de den bistandssøgte medlemsstat om at gå videre med den administrative undersøgelse.

Hvis den bistandssøgte medlemsstat kræver det, deltager embedsmænd, der er bemyndiget af de bistandssøgende myndigheder, i den administrative undersøgelse. En sådan administrativ undersøgelse gennemføres i fællesskab og foretages under ledelse af og i henhold til lovgivningen i den bistandssøgte medlemsstat. De bistandssøgende myndigheders embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd og kan, i den udstrækning det er tilladt for dennes embedsmænd i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning, afhøre afgiftspligtige personer. Kontrolbeføjelserne for de bistandssøgende myndigheders embedsmænd udøves alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse.

Hvis den bistandssøgte medlemsstat ikke har krævet embedsmænd fra de bistandssøgende medlemsstater, skal embedsmænd fra enhver af de bistandssøgende medlemsstater kunne være til stede under den administrative undersøgelse og udøve de beføjelser, der er fastsat i artikel 28, stk. 2, i det omfang betingelserne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats nationale ret er opfyldt. Under alle omstændigheder skal embedsmænd fra disse bistandssøgende medlemsstater kunne være til stede med henblik på samråd.

Hvis deltagelse eller tilstedeværelse af embedsmænd fra de bistandssøgende medlemsstater er påkrævet, foretages den administrative undersøgelse kun, når en sådan deltagelse eller tilstedeværelse med henblik på den administrative undersøgelse er sikret.«

2) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Oplysningerne sendes via standardformularer, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 50, eller i særlige tilfælde, når de respektive kompetente myndigheder anser andre sikre midler for mere hensigtsmæssige og er enige om at anvende dem.

Kommissionen vedtager standardformularerne ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

3) I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»f) oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 143, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2006/112/EF, samt oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, varens pris og nettovægt.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske detaljer i forbindelse med den automatiserede undersøgelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-f). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter dataelementerne i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra f). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

4) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Hver medlemsstat giver sine embedsmænd, som kontrollerer de krav, der er fastsat i artikel 143, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17, stk. 1, litra a)-c), for hvilke de andre medlemsstater giver automatiseret adgang.«

b) I stk. 2, litra e), foretages følgende ændringer:

i) Nr. i) og ii) affattes således:

»i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opdage svig

ii) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand som omhandlet i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne.«

ii) Nr. iii) udgår.

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Med hensyn til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra f), skal følgende oplysninger være tilgængelige:

a) de momsregistreringsnumre, som er tildelt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne

b) momsregistreringsnummeret for importøren eller dennes fiskale repræsentant, der leverer varer til personer, der er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, jf. litra a)

c) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, det samlede beløb og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer, der er foretaget af hver enkelt af de i litra b) omhandlede personer til hver enkelt af de personer, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, jf. litra a)

d) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, varens pris og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer, der er foretaget af hver enkelt af de i litra b) omhandlede personer til hver enkelt af de personer, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, der er tildelt af en anden medlemsstat, på følgende betingelser:

i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opdage svig

ii) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand som omhandlet i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne.

De værdier, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og d), angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre hver enkelt vare i den toldangivelse, der forelægges.»

d) Følgende stykke tilføjes:

»3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske ordninger med hensyn til de betingelser, der er fastsat i stk. 2, litra e), for at gøre det muligt for den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, at identificere den Eurofiscforbindelsesembedsmand, der har adgang til oplysningerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

e) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske ordninger med hensyn til de betingelser, der er fastsat i stk. 2, litra e), og stk. 2a, litra d), for at gøre det muligt for den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, at identificere den Eurofiscforbindelsesembedsmand, der har adgang til oplysningerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

1. Hver medlemsstat giver de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder automatiseret adgang til følgende oplysninger i forbindelse med nationale registreringer af køretøjer:

a) identifikationsoplysninger vedrørende køretøjer

b) identifikationsoplysninger vedrørende ejere og indehavere af køretøjer, i hvis navn køretøjet er registreret, som defineret i lovgivningen i den medlemsstat, hvor registreringen er sket.

2. Adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, gives på følgende betingelser:

- a) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig
- b) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand som omhandlet i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter dataelementerne og de tekniske detaljer vedrørende den automatiserede undersøgelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og de praktiske ordninger for så vidt angår de betingelser, der er fastsat i stk. 2, for at gøre det muligt for den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, at identificere den Eurofiscforbindelsesembedsmand, der har adgang til oplysningerne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

6) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på artikel 17-21a udveksler oplysninger elektronisk, træffer de alle nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af artikel 55.

Medlemsstaterne er ansvarlige for enhver udvikling af deres systemer, der er nødvendig for at udveksle disse oplysninger ved hjælp af CCN/CSI-netværket eller ethvert andet lignende sikkert netværk, der anvendes til elektronisk at udveksle oplysninger som omhandlet i artikel 21a.«

7) Overskriften på kapitel VII affattes således:

»TILSTEDEVÆRELSE I ADMINISTRATIVE KONTORER OG UNDER ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER SAMT ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER, DER FORETAGES I FÆLLESSKAB.«

8) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Efter aftale mellem de bistandssøgende myndigheder og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som sidstnævnte har fastlagt, kan embedsmænd med bemyndigelse fra de bistandssøgende myndigheder med henblik på at indsamle og udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, deltage i de administrative undersøgelser, der foretages på den bistandssøgte medlemsstats område. Sådanne administrative undersøgelser gennemføres i fællesskab af embedsmænd fra den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og foretages under ledelse af og i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning. De bistandssøgende myndigheders embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd og kan, i den udstrækning det er tilladt i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning for dennes embedsmænd, udspørge afgiftspligtige personer.

Hvis det er tilladt i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning, udøver embedsmændene fra de bistandssøgende medlemsstater samme kontrolbeføjelser som dem, der er tillagt den bistandssøgte medlemsstats embedsmænd.

Kontrolbeføjelserne for de bistandssøgende myndigheders embedsmænd udøves alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse.

Efter aftale mellem de bistandssøgende myndigheder og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som den bistandssøgte myndighed har fastlagt, kan de deltagende myndigheder udarbejde en fælles undersøgelsesrapport.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1, 2 og 2a, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres embede.«

9) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om bekæmpelse af momssvig oprettes der ved dette kapitel et netværk for hurtig udveksling, behandling og analyse af målrettede oplysninger om grænseoverskridende svig mellem medlemsstaterne og til koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger (»Eurofisc«).«

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) og c) affattes således:

- »b) foretage og koordinere en hurtig multilateral udveksling og fælles behandling og analyse af målrettede oplysninger om grænseoverskridende svig inden for de emneområder, som Eurofisc beskæftiger sig med (»Eurofiscarbejdsområder«)
- c) koordinere arbejdet for de deltagende medlemsstaters Eurofiscforbindelsesembedsmænd som omhandlet i artikel 36, stk. 1, med hensyn til reaktion på de modtagne varslinger og oplysninger«.

ii) Følgende litra tilføjes:

- »d) koordinere de deltagende medlemsstaters administrative undersøgelser af svig identificeret af Eurofiscforbindelsesembedsmænd som omhandlet i artikel 36, stk. 1, uden beføjelse til at kræve, at medlemsstaterne foretager administrative undersøgelser.«

10) Artikel 34, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstater, der har valgt at deltage i et Eurofiscarbejdsområde, deltager aktivt i den multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af målrettede oplysninger om grænseoverskridende svig mellem alle de deltagende medlemsstater og i koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger.«

11) Artikel 35 affattes således:

»Artikel 35

Kommissionen yder teknisk og logistisk støtte til Eurofisc. Kommissionen har ikke adgang til de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som måtte blive udvekslet via Eurofisc, undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 55, stk. 2.«

12) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaternes forbindelsesembedsmænd udpeger en Eurofiscformand blandt Eurofiscforbindelsesembedsmændene for et begrænset tidsrum.

Medlemsstaternes forbindelsesembedsmænd:

- a) aftaler oprettelse og nedlæggelse af Eurofiscarbejdsområder
- b) undersøger ethvert spørgsmål vedrørende den operationelle drift af Eurofisc
- c) vurderer mindst en gang om året effektiviteten og driften af Eurofiscs aktiviteter
- d) godkender den årsrapport, der er omhandlet i artikel 37.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Forbindelsesembedsmændene fra de medlemsstater, der deltager i et bestemt Eurofiscarbejdsområde (»deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd«), udpeger en Eurofiscarbejdsområdekoordinator blandt de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd for et begrænset tidsrum.

Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne:

- a) indsamler de oplysninger, der modtages fra de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd som aftalt af arbejdsområdedeltagerne, og stiller samtlige oplysninger til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd; oplysningerne udveksles elektronisk
- b) sikrer, at de oplysninger, der modtages fra de deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd, behandles og analyseres sammen med relevante målrettede oplysninger om grænseoverskridende svig, der meddeles eller indsamles i medfør af denne forordning, som aftalt af deltagerne i arbejdsområdet, og stiller resultatet til rådighed for alle deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd
- c) giver feedback til alle deltagende forbindelsesembedsmænd
- d) forelægger en årsrapport om aktiviteterne på arbejdsområdet til medlemsstaternes forbindelsesembedsmænd.«

c) Følgende stykker tilføjes:

»3. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan anmode om relevante oplysninger fra Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (»Europol«) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«). Med henblik herpå og som aftalt af arbejdsområdedeltagerne kan de sende dem så mange oplysninger som nødvendigt for at modtage de ønskede oplysninger.

4. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne stiller de oplysninger, der er modtaget fra Europol og OLAF, til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelseembedsmænd; disse oplysninger udveksles elektronisk.

5. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne sikrer også, at de oplysninger, der modtages fra Europol og OLAF, behandles og analyseres sammen med relevante målrettede oplysninger, der meddeles eller indsamles i medfør af denne forordning, som aftalt af arbejdsområdedeltagerne, og stiller resultaterne til rådighed for de deltagende Eurofiscforbindelseembedsmænd.«

13) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Eurofiscformanden forelægger en årsrapport om aktiviteterne på samtlige arbejdsområder for det udvalg, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedureforanstaltninger vedrørende Eurofisc. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

14) I artikel 48, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Hvis etableringsmedlemsstaten bliver opmærksom på, at en afgiftspligtig person, som anmoder om tilbagebetaling af moms efter artikel 5 i direktiv 2008/9/EF, har afgiftsforpligtelser i den pågældende etableringsmedlemsstat, kan den anmode om den afgiftspligtige persons samtykke til overførsel af momsrefusionen direkte til denne medlemsstat med henblik på opfyldelse af de udestående afgiftsforpligtelser. Hvis den afgiftspligtige person giver sit samtykke til en sådan overførsel, underretter etableringsmedlemsstaten tilbagebetalingsmedlemsstaten om det beløb, der er opnået samtykke til, og tilbagebetalingsmedlemsstaten overfører på vegne af den afgiftspligtige person dette beløb til etableringsmedlemsstaten. Etableringsmedlemsstaten underretter den afgiftspligtige person om, hvorvidt det overførte beløb enten fuldt ud eller delvis dækker de udestående afgiftsforpligtelser i overensstemmelse med sin nationale ret og administrative praksis. Overførslen af momsrefusionsbeløbet til etableringsmedlemsstaten berører dog ikke tilbagebetalingsmedlemsstatens ret til at inddrive de forpligtelser, som den afgiftspligtige person har i sidstnævnte medlemsstat.

Hvis afgiftsforpligtelserne i etableringsmedlemsstaten bestrides, kan overførslen af refusionsbeløbet anvendes af etableringsmedlemsstaten som en tilbageholdelsesforanstaltning med den afgiftspligtige persons samtykke, for så vidt en effektiv domstolsprøvelse er sikret i denne medlemsstat.«

15) Overskriften på kapitel XIII affattes således:

»FORBINDELSERNE MED KOMMISSIONEN OG UNIONENS ØVRIGE INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER«.

16) I artikel 49 indsættes følgende stykke:

»2a. Medlemsstaterne kan meddele OLAF relevante oplysninger, således at det kan overveje passende tiltag i overensstemmelse med sit mandat. Hvis disse oplysninger blev modtaget fra en anden medlemsstat, kan denne medlemsstat gøre videregivelsen af oplysningerne betinget af sit forudgående samtykke.«

17) I artikel 55 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, må kun have adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for drift, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Enhver lagring, behandling eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*) og (EF) nr. 45/2001 (**). Medlemsstaterne skal dog med henblik på den korrekte anvendelse af nærværende forordning begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 12–15, 17, 21 og 22 i forordning (EU) 2016/679. Sådanne begrænsninger må ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 23, stk. 1, litra e), navnlig for at:

- a) gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at udføre deres opgaver korrekt med henblik på nærværende forordning eller
- b) undgå at vanskeliggøre officielle eller retlige undersøgelser, analyser, efterforskninger eller procedurer med henblik på nærværende forordning og sikre, at forebyggelse, efterforskning og opdagelse af skatteunddragelse og skattesvig ikke bringes i fare.

Behandling og lagring af oplysninger, der er omhandlet i denne forordning, må kun ske til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, og oplysningerne må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning til andre formål, såsom kommercielle formål, er forbudt. Fristerne for lagring af disse oplysninger skal begrænses til, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse formål. De frister for lagring af oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, fastlægges i overensstemmelse med de forældelsesfrister, der er fastsat i den berørte medlemsstats lovgivning, men må ikke være længere end ti år.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«

18) Artikel 58, stk. 2, affattes således:

»2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*) anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

19) Bilag I udgår.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) 2017/2454

I artikel 1 i forordning (EU) 2017/2454 foretages følgende ændringer:

1) Nr. 5) affattes således:

»5) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske detaljer i forbindelse med den automatiserede undersøgelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-f). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

2) Nr. 8) udgår.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, nr. 3), litra a), b) og c), artikel 1, nr. 4), litra a), c) og e), samt artikel 1, nr. 5), 6) og 14), finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 2. oktober 2018.

På Rådets vegne

H. LÖGER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1542**af 15. oktober 2018****om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1544 af 15. oktober 2018 om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben ⁽¹⁾,

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd konkluderede den 22. marts 2018, at brug af kemiske våben, herunder brug af alle giftige kemikalier som våben uanset omstændighederne, er fuldstændigt uacceptabelt, skal fordømmes systematisk og hårdt og udgør en sikkerhedstrussel for os alle. Den 28. juni 2018 opfordrede Det Europæiske Råd til vedtagelse så hurtigt som muligt af en ny EU-ordning med restriktive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe brug og spredning af kemiske våben.
- (2) Den 15. oktober 2018 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2018/1544, som omhandler restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben. Ved afgørelse (FUSP) 2018/1544 fastsættes bestemmelser om rejserestriktioner og indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer, der tilhører visse personer, enheder eller organer, som er ansvarlige for, yder finansiel, teknisk eller materiel støtte til eller på anden vis er involveret i fremstilling eller brug af kemiske våben eller deltager i forberedelser til brugen deraf, såvel som dem, der bistår ved eller tilskynder til sådanne aktiviteter. Disse personer, enheder og organer er opført i bilaget til afgørelse (FUSP) 2018/1544.
- (3) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at gennemføre visse af bestemmelserne i afgørelse (FUSP) 2018/1544.
- (4) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen bør derfor fremsætte et forslag til en forordning om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben.
- (5) Denne forordning støtter EU's strategi fra 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben såvel som de internationale rammer for bekæmpelse af spredningen af kemiske våben: konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse («CWC»), den beslutning, som konferencen af de deltagende stater i CWC vedtog den 27. juni 2018 vedrørende truslen fra brug af kemiske våben, Australiengruppen, »ikkespredningsinitiativet« og det internationale partnerskab til bekæmpelse af straffrihed for brug af kemiske våben. Denne forordning støtter også gennemførelsen af de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, navnlig resolution 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) og 2325 (2016).
- (6) Denne forordning bidrager til Unionens indsats for at bekæmpe spredning og brug af kemiske våben og Unionens indsats for at støtte Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) og dens tekniske sekretariat. Det omfang af kemiske våben, der henvises til i denne forordning, er baseret på omfanget og definitionerne, som er fastsat i CWC.
- (7) Denne forordning er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol og retten til beskyttelse af personoplysninger. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder.
- (8) Beføjelsen til at oprette og ændre listen i bilag I til denne forordning bør udøves af Rådet for at sikre sammenhæng med proceduren for oprettelse, ændring og revurdering af bilaget til afgørelse (FUSP) 2018/1544.

⁽¹⁾ Se side 25 i denne EUT.

- (9) Med henblik på gennemførelsen af denne forordning og for at skabe størst mulig retssikkerhed i Unionen bør navne på og andre relevante oplysninger om fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis pengemidler og økonomiske ressourcer skal indefrysnes i henhold til denne forordning, offentliggøres. Enhver behandling af personoplysninger bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (10) Medlemsstaterne og Kommissionen bør underrette hinanden om foranstaltninger, der træffes i medfør af denne forordning, og bør underrette hinanden om andre relevante oplysninger, som de råder over i forbindelse med denne forordning.
- (11) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og sikre, at de gennemføres. Sådanne sanktioner bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (12) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør den træde i kraft straks efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved

- a) »kemiske våben«: kemiske våben som defineret i artikel II i konventionen om forbud mod kemiske våben (CWC)
- b) »fordring«: enhver omtvistet eller uomtvistet fordring, som er gjort gældende før eller efter datoen for denne forordnings ikrafttræden i henhold til eller i forbindelse med en kontrakt eller en transaktion, herunder navnlig:
- i) en fordring, som tager sigte på opfyldelse af enhver forpligtelse, som er resultatet af eller har tilknytning til en kontrakt eller transaktion
 - ii) en fordring, som tager sigte på forlængelse eller indfrielse af en kaution, finansiel garanti eller godtgørelse, uanset dens form
 - iii) et erstatningskrav i forbindelse med en kontrakt eller transaktion
 - iv) en modfordring
 - v) en fordring, som tager sigte på, herunder ved eksigibilitet, at opnå anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom, en voldgiftskendelse eller en tilsvarende afgørelse, uanset hvor den er afsagt eller truffet.
- c) »kontrakt eller transaktion«: enhver transaktion uanset form, og uanset hvilken lov der finder anvendelse på den, bestående af en eller flere kontrakter eller lignende forpligtelser, der er indgået mellem de samme eller mellem forskellige parter; begrebet »kontrakt« omfatter med henblik herpå alle garantier og modgarantier, navnlig finansielle garantier og modgarantier, og alle kreditter, også selv om de er juridisk uafhængige, samt enhver tilknyttet bestemmelse, som opstår som resultat af eller i forbindelse med en sådan transaktion
- d) »kompetente myndigheder«: medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne i bilag II
- e) »økonomiske ressourcer«: aktiver af enhver art, både materielle og immaterielle, såvel løsøre som fast ejendom, som ikke er pengemidler, men som kan bruges til at erhverve pengemidler, varer eller tjenesteydelser
- f) »indefrysning af økonomiske ressourcer«: hindring af, at økonomiske ressourcer på nogen måde bruges til at opnå pengemidler, varer eller tjenesteydelser, herunder, men ikke kun, ved salg, leje eller pantsætning
- g) »indefrysning af pengemidler«: hindring af enhver form for flytning, overførsel, ændring, brug af, adgang til eller håndtering af pengemidler, der ville resultere i enhver form for ændring med hensyn til omfang, beløb, anbringelsessted, ejerforhold, besiddelse, art eller formål eller andre ændringer, som ville gøre det muligt at bruge de pågældende pengemidler, herunder porteføljevaltning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- h) »pengemidler«: finansielle aktiver og fordele af enhver art, herunder, men ikke begrænset til:
- i) kontante pengebeløb, checks, pengefordringer, veksler, betalingsordrer og andre betalingsinstrumenter
 - ii) indeståender i finansielle institutioner eller andre enheder, saldi på konti, tilgodehavender og tilgodehaven-debeviser
 - iii) børsnoterede eller unoterede værdipapirer og gældsinstrumenter, herunder aktier og andre ejerandele, værdipapir-certifikater, obligationer, gældsbeviser, warrants, usikrede værdipapirer og derivatkontrakter
 - iv) renter, udbytte eller anden form for indtægt fra aktiver eller værditilvækst hidrørende fra aktiver
 - v) kreditter, modregningsrettigheder, garantier, opfyldelsesgarantier eller andre finansielle forpligtelser
 - vi) remburser, konnossementer, løsørepatentbreve og
 - vii) dokumenter, der godtgør en ret til pengemidler eller økonomiske ressourcer
- i) »Unionens område«: de af medlemsstaternes områder, hvorpå traktaten finder anvendelse, på de betingelser, der er fastsat i traktaten, herunder deres luftrum.

Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, indfrysnes.
2. Pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller stilles til rådighed til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I.
3. Bilag I omfatter fysiske og juridiske personer, enheder og organer, som Rådet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1544 har identificeret som:
 - a) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er ansvarlige for, yder finansiell, teknisk eller materiel støtte til, eller på anden vis er involveret i:
 - i) fremstilling, køb, besiddelse, udvikling, transport, oplagring eller overførsel af kemiske våben
 - ii) anvendelse af kemiske våben
 - iii) alle forberedelser til brugen af kemiske våben.
 - b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der bistår fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med eller opmuntrer eller forleder dem til at inddrage sig på enhver virksomhed som omhandlet i dette stykkes litra a) og derved forårsager eller bidrager til en risiko for, at sådanne aktiviteter udføres, og
 - c) og af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af dette stykkes litra a) og b).

Artikel 3

1. Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:
 - a) er nødvendige til at dække basale behov hos de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, og de familiemedlemmer, som disse fysiske personer har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på boliglån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
 - b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer eller godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
 - c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer for rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer

- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, forudsat at den kompetente myndighed har meddelt de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, mindst to uger før tilladelsen gives eller
 - e) skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med international ret, for så vidt de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatiske eller konsulære repræsentations eller den internationale organisations officielle formål.
2. Den pågældende medlemsstat underretter inden to uger de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der er meddelt i medfør af stk. 1.

Artikel 4

1. Uanset artikel 2, stk. 1, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel 2, blev opført på listen i bilag I, eller af en judiciel eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en judiciel afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter denne dato
 - b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
 - c) afgørelsen er ikke til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I, og
 - d) anerkendelse af afgørelsen er ikke i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.
2. Den pågældende medlemsstat underretter inden to uger de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der er meddelt i medfør af stk. 1.

Artikel 5

1. Uanset artikel 2, stk. 1, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, når fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag I, skal betale forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer har indgået eller pådraget sig inden den dato, hvor de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer blev opført på listen i bilag I, tillade frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer på sådanne vilkår, som de finder hensigtsmæssige, når den pågældende myndighed har konstateret:
- a) at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal anvendes til en betaling, der skal foretages af en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag I, og
 - b) at betalingen ikke er i strid med artikel 2, stk. 2.
2. Den pågældende medlemsstat underretter inden to uger de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der er meddelt i medfør af stk. 1.

Artikel 6

1. Artikel 2, stk. 2, er ikke til hinder for, at finansierings- eller kreditinstitutter, der modtager pengemidler, som overføres af tredjeparter til en konto, der tilhører en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen, krediterer de indefrosne konti med disse beløb, forudsat at således tilførte beløb på disse konti også indefrys. Den finansielle institution eller kreditinstituttet underretter straks den relevante kompetente myndighed om sådanne transaktioner.
2. Artikel 2, stk. 2, gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:
- a) renter eller anden form for afkast fra disse konti

- b) beløb, der er forfaldne i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet, jf. artikel 2, blev opført på listen i bilag I, eller
- c) forfaldne beløb i henhold til judicielle, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i en medlemsstat, eller som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat.

Artikel 7

1. Uden at det berører gældende regler vedrørende indberetning, fortrolighed og tavshedspligt, skal fysiske og juridiske personer, enheder og organer:
 - a) øjeblikkeligt videregive oplysninger, der kan fremme overholdelsen af denne forordning, såsom oplysninger om konti og beløb, som er indefrosset i medfør af artikel 2, til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de pågældende er bosat eller befinder sig, og de skal direkte eller via medlemsstaten fremsende oplysningerne til Kommissionen og
 - b) samarbejde med den kompetente myndighed om efterprøvning af disse oplysninger.
2. Alle yderligere oplysninger, som Kommissionen modtager direkte, stilles til rådighed for medlemsstaterne.
3. Alle oplysninger, der afgives eller modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til de formål, til hvilke de blev afgivet eller modtaget.

Artikel 8

Bevidst og forsætlig deltagelse i aktiviteter, der har til formål eller følge at omgå de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, er forbudt.

Artikel 9

1. Når indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer eller afvisning af at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed er sket i god tro i forvisning om, at det er i overensstemmelse med denne forordning, kan den fysiske eller juridiske person, den enhed eller det organ, som har foretaget indefrysningen eller afvisningen, herunder dens ledelse og personale, ikke på nogen måde drages til ansvar herfor, medmindre det godtgøres, at indefrysningen eller tilbageholdelsen skyldtes forsømmelighed.
2. Handlinger foretaget af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer medfører ikke ansvar af nogen form for de pågældende, hvis de ikke vidste og ikke havde rimelig grund til at antage, at deres handling ville være i strid med foranstaltningerne i denne forordning.

Artikel 10

1. Fordringer, der er opstået i forbindelse med en kontrakt eller transaktion, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet berørt helt eller delvis af foranstaltninger i medfør af denne forordning, herunder krav om godtgørelse og andre tilsvarende fordringer, såsom erstatningskrav og krav som følge af en kautions- eller garantiforpligtelse, navnlig krav om forlængelse eller indfrielse af kautioner, garantier eller godtgørelser, navnlig finansielle garantier og økonomisk godtgørelse må uanset fordringens form ikke indfries, hvis fordringen gøres gældende af:
 - a) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag I
 - b) andre fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af en eller et af de i litra a) omhandlede personer, enheder eller organer.
2. I forbindelse med enhver procedure vedrørende inddrivelse af en fordring påhviler det den fysiske eller juridiske person, den enhed eller det organ, der søger fordringen inddrevet, at bevise, at indfrielsen af fordringen ikke er forbudt i henhold til stk. 1.
3. Denne artikel berører ikke de rettigheder, som de i stk. 1 omhandlede fysiske eller juridiske personer, enheder og organer har til ved en domstol at få prøvet lovligheden af den manglende opfyldelse af de kontraktlige forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 11

1. Kommissionen og medlemsstaterne underretter hinanden om foranstaltninger, der træffes i medfør af denne forordning, og udveksler alle andre relevante oplysninger, som de råder over i forbindelse med denne forordning, navnlig oplysninger om:
 - a) indefrosne midler i medfør af artikel 2 og om tilladelser, der gives i medfør af artikel 3, 4 og 5
 - b) overtrædelser, håndhævelsesproblemer og domme afsagt af nationale retter.
2. Medlemsstaterne underretter straks hinanden og Kommissionen om andre relevante oplysninger, som de råder over, og som kan påvirke den effektive gennemførelse af denne forordning.

Artikel 12

1. Såfremt Rådet beslutter at lade en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ være omfattet af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, ændrer det bilag I i overensstemmelse hermed.
2. Rådet underretter den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet som omhandlet i stk. 1 om sin afgørelse, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, enten direkte hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, og giver en sådan person, en sådan enhed eller et sådant organ mulighed for at fremsætte bemærkninger.
3. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sin afgørelse op til fornyet vurdering og underretter den pågældende fysiske eller juridiske person, den pågældende enhed eller det pågældende organ herom.
4. Listen i bilag I tages op til revision med regelmæssige mellemrum og mindst hver 12. måned.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at ændre bilag II på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Artikel 13

1. Bilag I skal indeholde begrundelsen for opførelsen af de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer på listen.
2. Bilag I skal indeholde de oplysninger, som er tilgængelige, og som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder og organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse regler straks efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om senere ændringer.

Artikel 15

1. Kommissionen behandler personoplysninger for at kunne udføre sine opgaver i henhold til denne forordning. Disse opgaver omfatter:
 - a) tilføjelse af indholdet af bilag I i den elektroniske, konsoliderede liste over personer, grupper og enheder, der er omfattet af EU's finansielle sanktioner, og på det interaktive kort over EU's sanktioner, som begge offentliggøres
 - b) behandling af oplysninger om konsekvensen af foranstaltningerne i denne forordning, såsom værdien af de indefrosne midler og oplysninger om tilladelser givet af de kompetente myndigheder.

2. Med henblik på stk. 1 udpeges den tjenestegren i Kommissionen, der er opført på listen i bilag II, som »registeransvarlig« for Kommissionen, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001, for at sikre, at de pågældende fysiske personer kan udøve deres rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der henvises til i denne forordning, og angiver dem på de websteder, der er opført på listen i bilag II. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer af de webadresser, der er opført på listen i bilag II.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om deres kompetente myndigheder, herunder disses kontaktoplysninger, straks efter denne forordnings ikrafttræden og underretter den om alle senere ændringer.

3. Når der i denne forordning fastsættes et krav om at meddele, underrette eller på anden måde kommunikere med Kommissionen, benyttes de adresser og øvrige kontaktoplysninger, der er angivet i bilag II.

Artikel 17

Denne forordning gælder:

- a) på Unionens område, herunder også i dens luftrum
- b) om bord på fly og skibe under en medlemsstats jurisdiktion
- c) for enhver fysisk person inden for eller uden for Unionens område, som er statsborger i en medlemsstat
- d) for juridiske personer, enheder eller organer inden for eller uden for EU's område, som er stiftet eller oprettet i henhold til en medlemsstats ret
- e) for juridiske personer, enheder eller organer i relation til virksomhed, der helt eller delvis udøves i Unionen.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 2018.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

BILAG I

LISTE OVER FYSISKE OG JURIDISKE PERSONER, ENHEDER OG ORGANER OMHANDLET I ARTIKEL 2

—

BILAG II

WEBSTEDER MED OPLYSNINGER OM DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG ADRESSE TIL BRUG VED
MEDDELELSER TIL KOMMISSIONEN

BELGIEN

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BULGARIEN

<https://www.mfa.bg/en/101>

TJEKKIET

www.financnianalytickyrad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANMARK

<http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/>

TYSKLAND

<http://www.bmw.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html>

ESTLAND

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLAND

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRÆKENLAND

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

SPANIEN

<http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx>

FRANKRIG

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/>

KROATIEN

<http://www.mvep.hr/sankcije>

ITALIEN

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPERN

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

LETLAND

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITAUEN

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUXEMBOURG

<https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html>

UNGARN

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

<https://www.gov.mt/en/Government/Government%20of%20Malta/Ministries%20and%20Entities/Officially%20Appointed%20Bodies/Pages/Boards/Sanctions-Monitoring-Board-.aspx>

NEDERLANDENE

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

ØSTRIG

<https://www.bmeia.gv.at/en/european-foreign-policy/foreign-policy/europe/eu-sanctions-national-authorities/>

POLEN

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGAL

<http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx>

RUMÆNIEN

<http://www.mae.ro/node/1548>

SLOVENIEN

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SLOVAKIET

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLAND

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SVERIGE

<http://www.ud.se/sanktioner>

DET FORENEDE KONGERIGE

<https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions>

Europa-Kommissionen underrettes på følgende adresse:

European Commission

Service for Foreign Policy Instruments (FPI)

EEAS 07/99

1049 Bruxelles, Belgien

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2018/1543**af 15. oktober 2018****om godkendelse af et præparat af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291 som tilsætningsstof til foder til alle dyrearter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1831/2003 indeholder bestemmelser om godkendelse af fodertilsætningsstoffer og om grundlaget og procedurerne for meddelelse af en sådan godkendelse.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1831/2003 blev der indgivet en ansøgning om godkendelse af et præparat af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291. Ansøgningen var vedlagt de oplysninger og dokumenter, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- (3) Ansøgningen vedrører godkendelse i tilsætningsstofkategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« af et præparat af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291 som fodertilsætningsstof til alle dyrearter.
- (4) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) konkluderede i sin udtalelse af 21. februar 2018⁽²⁾, at præparatet af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291 på de foreslåede anvendelsesbetingelser ikke har nogen skadelige virkninger på dyrs eller menneskers sundhed eller på miljøet. Autoriteten konkluderede også, at det pågældende præparat har potentiale til at forbedre produktionen af ensilage fremstillet af foderplante materiale, som det er let eller moderat vanskeligt at ensilere. Autoriteten vurderer ikke, at der er behov for særlige krav om overvågning efter markedsføringen. Autoriteten har også gennemgået den rapport om metoder til analyse af fodertilsætningsstoffet, der blev forelagt af det ved forordning (EF) nr. 1831/2003 oprettede referencelaboratorium.
- (5) Vurderingen af præparatet af *Pediococcus pentosaceus* DSM 32291 viser, at betingelserne for godkendelse, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1831/2003, er opfyldt. Anvendelsen af præparatet bør derfor godkendes som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget opførte præparat, der tilhører tilsætningsstofkategorien »teknologiske tilsætningsstoffer« og den funktionelle gruppe »ensileringsstilsætningsstoffer«, tillades anvendt som fodertilsætningsstof på de betingelser, der er fastlagt i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018; 16(3):5202.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2018.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Tilsætningsstoffets identifikationsnummer	Tilsætningsstof	Sammensætning, kemisk betegnelse, beskrivelse, analysemetode	Dyreart eller -kategori	Maksimumsalder	Minimumsindhold	Maksimumsindhold	Andre bestemmelser	Godkendelse gyldig til
					CFU/kg frisk materiale			
Teknologiske tilsætningsstoffer: ensileringstilsætningsstoffer								
1k21015	<i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 32291	<i>Tilsætningsstoffets sammensætning</i> Præparat af <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 32291 med et indhold på mindst 8×10^{10} CFU/g tilsætningsstof <i>Aktivstoffets karakteristika</i> Levedygtige celler af <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 32291 <i>Analysemetode</i> ⁽¹⁾ Optælling i fodertilsætningsstoffet: pladespredningsmetode på MRS-agar (EN 15786) Identifikation af fodertilsætningsstoffet: PFG-elektroforese (pulsed field gel electrophoresis)	Alle dyrearter	—	—	—	I brugsvejledningen for anvendelsen af tilsætningsstoffet og forblandinger angives oplagringsbetingelserne. Minimumsindholdet af <i>Pediococcus pentosaceus</i> DSM 32291, når det ikke anvendes sammen med andre mikroorganismer som ensileringstilsætningsstoffer: 5×10^7 CFU/kg frisk materiale, som det er let og moderat vanskeligt at ensilere ⁽²⁾. Foderstofvirksomhedslederne skal fastlægge driftsprocedurer og administrative foranstaltninger for brugerne af tilsætningsstoffet og forblandingerne med henblik på at imødegå risici ved anvendelse. I tilfælde, hvor risiciene ikke kan fjernes eller begrænses til et minimum gennem sådanne procedurer og foranstaltninger, må tilsætningsstoffet og forblandingerne kun anvendes med de fornødne personlige værnemidler, herunder åndedrætsværn.	5.11.2028

⁽¹⁾ Nærmere oplysninger om analysemetoderne findes på referencelaboratoriets hjemmeside: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽²⁾ Foder, som det er let at ensilere: > 3 % opløselige kulhydrater i det friske materiale. Foder, som er moderat vanskeligt at ensilere: 1,5-3,0 % opløselige kulhydrater i det friske materiale. Kommissionens forordning (EF) nr. 429/2008 af 25. april 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 for så vidt angår udarbejdelse og indgivelse af ansøgninger samt vurdering og godkendelse af fodertilsætningsstoffer (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 1).

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2018/1544

af 15. oktober 2018

om restriktive foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union støtter de internationale nedrustnings-, ikkesprednings- og våbenkontroltraktater og -ordninger.
- (2) Unionen støtter en effektiv gennemførelse og universalisering af konventionen om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse (i det følgende benævnt »CWC«), og det understreger sin støtte til og vigtigheden af Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) og dens tekniske sekretariat. Unionen fordømmer på det kraftigste spredning og brug af kemiske våben, uanset hvor og af hvem og uanset omstændighederne. For at støtte det forbud, der ved CWC er fastsat i mod brug af kemiske våben, som udgør en alvorlig trussel mod den internationale sikkerhed, finder Unionen det nødvendigt at træffe særlige foranstaltninger mod dem, der griber til sådanne våben eller bidrager til udvikling eller brug heraf. Unionen er fast besluttet på at bidrage til at identificere de enkeltpersoner, enheder, grupper eller regeringer, der er ansvarlige for brug af kemiske våben, såvel som dem, der bistår ved eller tilskynder til sådanne aktiviteter, og på at stille dem til ansvar. Det er endvidere vigtigt at adressere de forberedende skridt før brug, f.eks. udvikling, fremstilling, køb, overførsel og oplagring af kemiske våben.
- (3) I denne forbindelse udtrykte Unionen sin støtte til den beslutning, som konferencen af de deltagende stater i CWC vedtog den 27. juni 2018 vedrørende truslen fra brug af kemiske våben.
- (4) Unionen og dens medlemsstater støtter de øvrige internationale initiativer, der tager sigte på at tackle truslen fra kemiske våben, såsom Australiengruppen, som ved at koordinere og harmonisere nationale eksportkontrolforanstaltninger bidrager til at opfylde forpligtelserne i henhold til CWC og konventionen om forbud mod biologiske våben og toksinvåben, såvel som »ikkespredningsinitiativet« og det internationale partnerskab til bekæmpelse af straffrihed for brug af kemiske våben. Unionen og dens medlemsstater støtter også gennemførelsen af de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, navnlig resolution 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) og 2325 (2016).
- (5) Det Europæiske Råd konkluderede den 22. marts 2018, at brug af kemiske våben, herunder brug af alle giftige kemikalier, som våben uanset omstændighederne er fuldstændigt uacceptabelt, skal fordømmes systematisk og hårdt og udgør en sikkerhedstrussel for os alle. Den 28. juni 2018 opfordrede Det Europæiske Råd til vedtagelse så hurtigt som muligt af en ny EU-ordning med restriktive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe brug og spredning af kemiske våben.
- (6) Denne afgørelse bidrager til Unionens indsats for at bekæmpe spredning og brug af kemiske våben. Anvendelsesområdet og definitionen af kemiske våben i denne afgørelse bør være det samme som fastsat i CWC.
- (7) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte visse foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved »kemiske våben« forstås kemiske våben som defineret i artikel II i konventionen om forbud mod kemiske våben (CWC).

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for:

- a) fysiske personer, der er ansvarlige for, yder finansiel, teknisk eller materiel støtte til, eller på anden vis er involveret i:
 - i) fremstilling, køb, besiddelse, udvikling, transport, oplagring eller overførsel af kemiske våben
 - ii) anvendelse af kemiske våben
 - iii) alle forberedelser til brugen af kemiske våben
- b) fysiske personer, der bistår fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med eller opmuntrer eller forleder dem til at indlade sig på enhver virksomhed som omhandlet i dette stykkes litra a) og derved forsøger eller bidrager til en risiko for, at sådanne aktiviteter udføres, og
- c) fysiske personer med tilknytning til de fysiske personer, der er anført i litra a) og b),

som opført på listen i bilaget.

2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på sit område.

3. Stk. 1 berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:

- a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
- b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af FN eller afholdes i FN's regi
- c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller
- d) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.

4. Stk. 3 anses ligeledes for at finde anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

5. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.

6. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder og møder, som Unionen tager initiativ til eller er vært for, eller møder, hvor en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de politiske mål med restriktive foranstaltninger, herunder gennemførelse af de retlige forbud mod kemiske våben og nedrustning af kemiske våben. Medlemsstaterne kan også indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis indrejse eller transit er nødvendig med henblik på gennemførelsen af en retslig procedure.

7. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere rådsmedlemmer skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere af rådsmedlemmerne gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.

8. I tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6 eller 7 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de berørte personer.

Artikel 3

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af:

- a) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er ansvarlige for, yder finansiel, teknisk eller materiel støtte til eller på anden vis er involveret i:
 - i) fremstilling, køb, besiddelse, udvikling, transport, oplagring eller overførsel af kemiske våben

- ii) anvendelse af kemiske våben
 - iii) alle forberedelser til anvendelsen af kemiske våben
- b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der på en hvilken som helst måde bistår fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med eller opmuntrer eller forleder dem til at inddrage sig på enhver virksomhed som omhandlet i dette stykkes litra a) og derved forsøger eller bidrager til en risiko for, at sådanne aktiviteter udføres, og af
- c) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omfattet af dette stykkes litra a) og b),

som opført på listen i bilaget indefrys.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstats kompetente myndighed på sådanne vilkår, som den skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

- a) er nødvendige til at dække basale behov hos de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, og de familiemedlemmer, som sådanne fysiske personer har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på hypotekslån, medicin og lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer eller godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer
- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, forudsat at den relevante kompetente myndighed mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen har meddelt de øvrige medlemsstats kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse, eller
- e) skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten, for så vidt de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatisk eller konsulære repræsentations eller den internationale organisations officielle formål.

Den berørte medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der måtte være meddelt i medfør af dette stykke.

4. Uanset stk. 1 kan en medlemsstats kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet inden den dato, hvor den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet som omhandlet i stk. 1 blev optaget på listen i bilaget, eller af en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
- c) afgørelsen er ikke til fordel for en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilaget, og
- d) anerkendelsen af afgørelsen er ikke i strid med de almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

Den berørte medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver tilladelse, der måtte være meddelt i medfør af dette stykke.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilaget, foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået før den dato, hvor en sådan fysisk eller juridisk person, en sådan enhed eller et sådant organ blev opført herpå, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er omhandlet i stk. 1.

6. Stk. 2 gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:
- renter eller anden form for afkast fra disse konti
 - forfaldne betalinger i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i stk. 1 og 2, eller
 - forfaldne betalinger i henhold til retslige, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i Unionen, eller som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat

forudsat at sådanne renter, andre afkast og betalinger forbliver omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 4

- Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af en medlemsstat eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, udarbejder og ændrer listen i bilaget.
- Rådet underretter den pågældende fysiske eller juridiske person, den pågældende enhed eller det pågældende organ om den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, og giver en sådan person, en sådan enhed eller et sådant organ mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet den i stk. 1 omhandlede afgørelse op til fornyet vurdering og underretter den pågældende fysiske eller juridiske person, den pågældende enhed eller det pågældende organ herom.

Artikel 5

- Bilaget skal indeholde grundene til at opføre de i artikel 2 og 3 omhandlede fysiske eller juridiske personer, enheder og organer på listen.
- Bilaget skal også indeholde de oplysninger, som er tilgængelige, og som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder eller organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 6

Ingen fordringer må indfries i forbindelse med kontrakter eller transaktioner, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet påvirket helt eller delvis af foranstaltninger i denne afgørelse, såsom erstatningskrav og andre tilsvarende fordringer, såsom krav om modregning og erstatning i henhold til garanti, navnlig fordringer, som tager sigte på forlængelse eller indfrielse af garantier eller modgarantier, navnlig finansielle garantier eller modgarantier uanset form, såfremt disse fordringer gøres gældende af:

- fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget
- andre fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af en eller et af de i litra a) omhandlede personer, enheder eller organer.

Artikel 7

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne afgørelse.

Artikel 8

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 16. oktober 2019. Denne afgørelse kan til enhver tid tages op til fornyet vurdering. Den forlænges eller ændres, alt efter hvad der er relevant, hvis Rådet skønner, at dens mål ikke er nået.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 2018.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

BILAG

**LISTE OVER FYSISKE OG JURIDISKE PERSONER, ENHEDER OG ORGANER OMHANDLET I ARTIKEL 2
OG 3**

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2018/1545**af 15. oktober 2018****om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/1869 om Den Europæiske Unions rådgivende mission til støtte for en reform af sikkerhedssektoren i Irak (EUAM Iraq)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 16. oktober 2017 afgørelse (FUSP) 2017/1869 ⁽¹⁾ om oprettelse af Den Europæiske Unions rådgivende mission til støtte for en reform af sikkerhedssektoren i Irak (EUAM Iraq).
- (2) Efter den strategiske revision af EUAM Iraq anbefalede Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité at ændre og forlænge mandatet for EUAM Iraq med 18 måneder.
- (3) Afgørelse (FUSP) 2017/1869 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) EUAM Iraq vil blive gennemført i en situation, som kan forværres og hindre, at målene for Unionens optræden udadtil som fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union nås —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse (FUSP) 2017/1869 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 og 3 affattes således:

*»Artikel 2***Formål**

De strategiske mål for EUAM Iraq er at:

- 1) yde rådgivning og ekspertbistand til de irakiske myndigheder på strategisk plan for at identificere og definere kravene til en sammenhængende gennemførelse af de civile aspekter af reformen af sikkerhedssektoren i Iraks nationale sikkerhedsprogram og tilknyttede planer
- 2) analysere, vurdere og identificere mulighederne nationalt, regionalt og på provinsniveau for Unionens yderligere engagement til støtte for behovene i forbindelse med reformen af den civile sikkerhedssektor samt informere og lette Unionens og medlemsstaternes planlægning og gennemførelse
- 3) bistå EU-delegationen i koordineringen af Unionens og medlemsstaternes støtte i forbindelse med reformen af sikkerhedssektoren, idet der sikres sammenhæng i Unionens indsats.

*Artikel 3***Opgaver**

1. Med henblik på at nå de i artikel 2, nr. 1), fastsatte mål skal EUAM Iraq:
 - a) styrke den strategiske rådgivning om udvikling af nationale strategier for bekæmpelse og forebyggelse af terrorisme (herunder imødegåelse af voldelig ekstremisme) og organiseret kriminalitet, herunder fastlæggelse af politikker og handlingsplaner, der sikrer en inklusiv tilgang, med henblik på udarbejdelse og gennemførelse heraf
 - b) støtte direktoratet for planlægning under indenrigsministeriet med henblik på planlægning og opfølgning af gennemførelsen af de institutionelle reformer af afdelingen som led i gennemførelsen af den nationale sikkerhedsstrategi

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1869 af 16. oktober 2017 om Den Europæiske Unions rådgivende mission til støtte for en reform af sikkerhedssektoren i Irak (EUAM Iraq) (EUT L 266 af 17.10.2017, s. 12).

- c) støtte en harmoniseret gennemførelse af nationale strategier og bidrage til forvaltningen og driften af arkitekturen under reformen af sikkerhedssektoren inden for sikkerhedssektorreformprogramsystemerne og den overordnede ramme
- d) fastlægge og støtte gennemførelsen på strategisk plan af en omfattende strategi for bekæmpelse af organiseret kriminalitet, som specifikt omfatter grænseforvaltning, økonomisk kriminalitet, navnlig korruption, hvidvask af penge og ulovlig handel med kulturarvsgenstande
- e) yde rådgivning for at lette medtagelse af koncepterne menneskerettigheder og kønsligestilling i alle nationale strategier og politikker med fokus på gennemførelsesplaner i indenrigsministeriet og gennem generalinspektørens kontor, generaldirektoratet for menneskelige ressourcer og uddannelsesdirektoratet i indenrigsministeriet
- f) støtte indførelse af tilsynskoncepter i indenrigsministeriet samt koncepter vedrørende bekæmpelse af finansiel og administrativ korruption
- g) bidrage til den institutionelle reformproces i indenrigsministeriet ved at fremme en bedre institutionel koordinering, tilvejebringe konceptuelle redskaber til at forbedre dets planlægnings-, gennemførelses- og vurderingskapacitet på strategisk plan og yde rådgivning om forvaltning af den menneskelige ressourcedimension af reformen
- h) yde rådgivning om outreachaktiviteter uden for Bagdad gennem støtte til myndighederne i forbindelse med vurdering af institutioners behov på provinsielt og regionalt plan og identificere mulighederne for og udfordringerne ved integration af dem i reformprocessen
- i) etablere og opretholde en effektiv forbindelse med vigtige internationale aktører, der opererer inden for reform af den civile sikkerhedssektor, navnlig De Forenede Nationer, NATO, den globale koalition og Amerikas Forenede Stater.

2. Med henblik på at nå de i artikel 2, nr. 2), fastsatte mål skal EUAM Iraq:

- a) opretholde og ajourføre en kortlægning af igangværende og planlagte aktiviteter til støtte for reformen af sikkerhedssektoren og identificere erfaringer og mangler på landsplan
- b) identificere behov og muligheder på mellemlang til lang sigt for et eventuelt fremtidigt EU-engagement til støtte for reformen af sikkerhedssektoren, herunder på regionalt og provinsielt plan, med henblik på at informere og støtte yderligere EU-planlægning af et eventuelt fremtidigt engagement, herunder med NATO, under fuld overholdelse af principperne om inklusivitet, gensidighed og Unionens beslutningsautonomi. Planlægningen vil blive koordineret med NATO i Irak med henblik på at skabe øget sammenhæng mellem deres respektive aktiviteter på en gensidigt forstærkende måde med det formål at skabe synergier og opnå støtte på områder som f.eks. logistik under sikring af fuld gennemsigtighed og medlemsstaternes ejerskab
- c) i samarbejde med internationale donorer identificere projekter med en hurtig indvirkning, som kan gennemføres via enten EU-instrumenter eller bilateralt medlemsstatsengagement, såsom grænseforvaltning i Bagdad lufthavn.

3. Med henblik på at nå de i artikel 2, nr. 3), fastsatte mål skal EUAM Iraq:

- a) støtte samarbejde mellem og koordinering af nationale og internationale interessenter med fokus på de tre planer, der er fastlagt i strategien for reform af sikkerhedssektoren
- b) bevare den ledende koordinationsrolle inden for lovgivningssystemet for national sikkerhed og inden for strategisystemet for forsvar og indre sikkerhed
- c) opretholde et engagement med støtteudvalget for reform af sikkerhedssektoren som led i statussen som privilegeret partner
- d) fortsætte den tætte koordinering med EU-delegationen om reform af den civile sikkerhedssektor, herunder terrorbekæmpelse og efterretninger, og med de medlemsstater, der er repræsenteret i Bagdad, gennem regelmæssige møder på både missionschef- og ekspertplan
- e) i tæt koordinering med EU-delegationen støtte indarbejdelse af principperne i EU's strategiske ramme til støtte for reformen af sikkerhedssektoren i Irak.

4. I forbindelse med opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 2, nr. 3), støtter EUAM Iraq koordinering med De Forenede Nationer, navnlig FN's udviklingsprogram, og andre internationale aktører på stedet, herunder NATO, den globale koalition og Amerikas Forenede Stater, for at fremme synergi og sammenhæng under behørig hensyntagen til Unionens institutionelle ramme.»

2) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Iraq i perioden fra den 16. oktober 2017 til den 17. oktober 2018 udgør 17 300 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Iraq i perioden fra den 18. oktober 2018 til den 17. april 2020 udgør 64 800 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag for eventuelle efterfølgende perioder fastsættes af Rådet.«

3) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»Den finder anvendelse indtil den 17. april 2020.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 2018.

På Rådets vegne
F. MOGHERINI
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2018/1546**af 15. oktober 2018****om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/1425 om Den Europæiske Unions stabiliseringsaktion i Mopti og Segou**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 31, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 4. august 2017 afgørelse (FUSP) 2017/1425 ⁽¹⁾ om Den Europæiske Unions stabiliseringsaktion i Mopti og Segou («EU's stabiliseringsaktion»).
- (2) I betragtning af de fremskridt, der er opnået gennem EU's stabiliseringsaktion, betydningen af at sikre dens kontinuitet gennem opfølgende aktiviteter og behovet for at udnytte dens resultater og den viden, som den har tilvejebragt, med henblik på fremtidige EU-programmer i Mali, bør EU's stabiliseringsaktion forlænges med tre måneder.
- (3) Afgørelse (FUSP) 2017/1425 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse (FUSP) 2017/1425 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Unionen iværksætter en stabiliseringsaktion i Mopti og Segou. Denne aktion gennemføres af et EU-stabiliseringssteam i regi af EU-delegationen i Mali for en operationel fase på 15 måneder.«

2) Artikel 15 affattes således:

*»Artikel 15***Ikrafttræden og varighed**

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Den udløber den 31. januar 2019.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. oktober 2018.

På Rådets vegne

F. MOGHERINI

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1425 af 4. august 2017 om Den Europæiske Unions stabiliseringsaktion i Mopti og Segou (EUT L 204 af 5.8.2017, s. 90).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/1547**af 15. oktober 2018****om fastlæggelse af specifikationerne for de centrale adgangspunkters tilslutning til ind- og udrejsesystemet og for en teknisk løsning til at lette medlemsstaternes indsamling af oplysninger med henblik på at generere statistikker om adgangen til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ⁽¹⁾, særlig artikel 36, litra l), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2017/2226 blev der oprettet et ind- og udrejsesystem som et system, der elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, ind- og udrejser, og som beregner varigheden af deres tilladte ophold.
- (2) Formålet med ind- og udrejsesystemet er at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær immigration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. Ind- og udrejsesystemet bør navnlig bidrage til identifikation af personer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for det tilladte opholds varighed på medlemsstaternes område. Desuden bør ind- og udrejsesystemet bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.
- (3) I forordning (EU) 2017/2226 fastsættes betingelserne for adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på forebyggelse, efterforskning eller afsløring af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Både medlemsstaterne og Europol bør anmode om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet via de såkaldte centrale adgangspunkter, et organ eller en enhed, som i henhold til national ret udøver offentlig myndighed, og som bør være i stand til effektivt at kontrollere, om betingelserne for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet er opfyldt i hvert tilfælde. De centrale adgangspunkter bør behandle anmodningerne om adgang til oplysningerne i ind- og udrejsesystemet med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning og overføre de oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvortil der er givet adgang, til den anmodende operative enhed. For at muliggøre denne databehandling bør hver medlemsstat tilslutte sine respektive centrale adgangspunkter til den nationale ensartede grænseflade. Europol bør ligeledes tilslutte sit centrale adgangspunkt til ind- og udrejsesystemet samt være ansvarlig for denne tilslutning.
- (4) Ifølge forordning (EU) 2017/2226 bør Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 ⁽²⁾, være ansvarligt for udviklingen og den operationelle forvaltning af ind- og udrejsesystemet.
- (5) I henhold til forordning (EU) 2017/2226 skal Kommissionen forud for udviklingen af ind- og udrejsesystemet vedtage de foranstaltninger, som er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af ind- og udrejsesystemet. I den forbindelse henvises der i artikel 36, litra l), i forordning (EU) 2017/2226 specifikt til vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende specifikationerne for de centrale adgangspunkters tilslutning til ind- og udrejsesystemet og for en teknisk løsning til at lette medlemsstaternes indsamling af oplysninger med henblik på at generere statistikker om adgangen til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål.
- (6) På grundlag af disse foranstaltninger bør Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed derefter kunne fastlægge udformningen af ind- og udrejsesystemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt de tekniske specifikationer for systemet, og udvikle ind- og udrejsesystemet.
- (7) Inden for rammerne heraf er det derfor nødvendigt at vedtage foranstaltninger til fastlæggelse af specifikationerne for de tekniske løsninger, der skal til for at tilslutte medlemsstaternes centrale adgangspunkter til den nationale

⁽¹⁾ EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1).

ensartede grænseflade og for at tilslutte Europols centrale adgangspunkt til ind- og udrejsesystemet. Specifikationerne for en teknisk løsning til at lette indsamlingen af oplysninger med henblik på at generere statistikker, som medlemsstaterne skal udarbejde, om adgangen til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål bør ligeledes vedtages.

- (8) Hvad angår den valgte tekniske løsning til gennemførelse af ind- og udrejsesystemet bør der tages hensyn til behovet for en bedre integration af allerede eksisterende og kommende EU-grænseforvaltningssystemer samt disse systemers interoperabilitet. Disse tekniske løsninger bør være skalérbare samt kunne videreudvikles for i givet fald at kunne integrere yderligere funktioner, forvalte et større antal operationer og lagre flere data.
- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordning (EU) 2017/2226, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EU) 2017/2226 imidlertid bygger på Schengenreglerne, meddelte Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte protokol den 30. maj 2018 sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2017/2226 i national ret. Danmark er derfor i medfør af international ret forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (10) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (11) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (12) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to stater associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾.
- (13) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (14) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to stater associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (15) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien kræver driften af ind- og udrejsesystemet, at der er givet passiv adgang til VIS, og iværksættelse af alle Schengenreglernes bestemmelser om SIS i overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser. Disse betingelser kan først opfyldes, når verifikationen er fuldført i overensstemmelse med den gældende Schengenevalueringsprocedure. Ind- og udrejsesystemet bør derfor kun anvendes af de medlemsstater, der opfylder disse betingelser ved idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet fra den første idriftsættelse, bør tilkobles ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) 2017/2226, så snart alle de nævnte betingelser er opfyldt.
- (16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 23. april 2018.
- (17) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget for intelligente grænser —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tilslutning af hver medlemsstats centrale adgangspunkt(er)

Med henblik på artikel 31 og 32 i forordning (EU) 2017/2226 skal det eller de centrale adgangspunkter, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, have adgang til ind- og udrejsesystemet for at behandle anmodningerne fra de operative enheder inden for de udpegede myndigheder.

I henhold til artikel 38, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EU) 2017/2226 skal hver medlemsstat tilslutte sit eller sine centrale adgangspunkter til den respektive nationale ensartede nationale grænseflade i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 2

Tilslutning af Europols centrale adgangspunkt

Med henblik på artikel 33 i forordning (EU) 2017/2226 skal Europols centrale adgangspunkt, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, have adgang til ind- og udrejsesystemet for at behandle anmodningerne fra Europols udpegede myndighed, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

I henhold til artikel 38, stk. 7, i forordning (EU) 2017/2226 skal Europol tilslutte sit centrale adgangspunkt til en særlig ensartet grænseflade i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 3

Indsamling af oplysninger med henblik på at generere de statistikker, der er omhandlet i artikel 72, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2226

For at lette indsamlingen af de oplysninger, der er nødvendige for at generere de statistikker, som medlemsstaterne og Europol skal udarbejde i henhold til artikel 72, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2226, skal eu-LISA stille en teknisk løsning til rådighed for det eller de centrale adgangspunkter, der er omhandlet i artikel 29, stk. 3, og artikel 30, stk. 2, i samme forordning. Det er valgfrit at anvende denne løsning. Hvis løsningen anvendes, er hver medlemsstat og Europol ansvarlige for den nationale gennemførelse samt for den tekniske og driftsmæssige forvaltning af løsningen. For hver anmodning om adgang til ind- og udrejsesystemet skal løsningen muliggøre indsamling af følgende statistiske oplysninger:

- udpeget myndighed, centralt adgangspunkt og operativ enhed, der har iværksat anmodningen, jf. artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226
- markering, der informerer, om anmodningen førte til et match
- markering, der angiver, om søgningen blev foretaget med henblik på identifikation eller ind- og udrejseregistreringer

- d) markering, der informerer, om søgningen blev foretaget ved hjælp af den hasteprocedure, der er omhandlet i artikel 31, stk. 2, og artikel 32, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2226, samt markering, der informerer, om hasteproceduren ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol foretaget af det centrale adgangspunkt
- e) typen af terrorhandlinger eller alvorlige strafbare handlinger, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 24) og 25), i forordning (EU) 2017/2226, der gav anledning til søgningen
- f) begrundelsen for begrundet mistanke om, at den pågældende person var omfattet af forordning (EU) 2017/2226, ved at vælge en værdi fra en kodetabel, hvor der under værdien »andet« er mulighed for at udfylde et fritekstfelt
- g) begrundelsen for ikke at foretage søgningen i andre medlemsstaters elektroniske fingeraftryksskanningssystemer i henhold til afgørelse 2008/615/RIA, jf. artikel 32, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2017/2226, ved at vælge en værdi fra en kodetabel, hvor der under værdien »andet« er mulighed for at udfylde et fritekstfelt.

Disse oplysninger skal lagres lokalt af den eller de centrale adgangspunkter til støtte for genereringen af de statistikker, der er omhandlet i artikel 72, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2226.

De oplysninger, der indføres i den tekniske løsning, skal anvendes af hver medlemsstat eller Europol til at genere de statistikker, der er omhandlet i artikel 72, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2018/1548**af 15. oktober 2018****om fastlæggelse af foranstaltninger til etablering af listen over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og proceduren for at gøre listen tilgængelig for medlemsstaterne**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ⁽¹⁾, særlig artikel 36, litra k), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2017/2226 blev der oprettet et ind- og udrejsesystem som er et system, der elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, ind- og udrejser, og som beregner varigheden af deres tilladte ophold.
- (2) Formålet med ind- og udrejsesystemet er at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær immigration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. Ind- og udrejsesystemet bør navnlig bidrage til identifikation af personer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for det tilladte opholds varighed på medlemsstaternes område. Desuden bør ind- og udrejsesystemet bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.
- (3) I forordning (EU) 2017/2226 specificeres målene for ind- og udrejsesystemet, de kategorier af oplysninger, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, de formål, som oplysningerne skal bruges til, kriterierne for registrering af oplysningerne, hvilke myndigheder der skal have adgang til oplysningerne, yderligere regler for databehandling og beskyttelse af personoplysninger samt ind- og udrejsesystemets tekniske arkitektur, bestemmelser om dets drift og brug og dets interoperabilitet med andre informationssystemer. Der fastlægges også ansvarsområder for ind- og udrejsesystemet.
- (4) Ifølge forordning (EU) 2017/2226 bør Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 ⁽²⁾, være ansvarligt for udviklingen og den operationelle forvaltning af ind- og udrejsesystemet.
- (5) I henhold til forordning (EU) 2017/2226 skal Kommissionen forud for udviklingen af ind- og udrejsesystemet vedtage de foranstaltninger, som er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af ind- og udrejsesystemet. I den forbindelse henvises der i artikel 36, litra k), i forordning (EU) 2017/2226 specifikt til vedtagelsen af foranstaltninger til etablering af listen over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og proceduren for at gøre listen tilgængelig for medlemsstaterne.
- (6) På grundlag af disse foranstaltninger bør Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed derefter kunne fastlægge udformningen af ind- og udrejsesystemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt de tekniske specifikationer for systemet, og udvikle ind- og udrejsesystemet.
- (7) Inden for rammerne heraf er det derfor nødvendigt at vedtage foranstaltninger til etablering af listen over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og proceduren for at gøre listen tilgængelig for medlemsstaterne.
- (8) Adgang til listen over personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, bør begrænses til de kompetente myndigheder, der i overensstemmelse med national ret er ansvarlige for på medlemsstaternes område at kontrollere, om betingelserne for indrejse til eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt, eller for at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område eller for tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere til et oprindelsestredjeland eller et transitredjeland.

⁽¹⁾ EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1).

- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordning (EU) 2017/2226, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EU) 2017/2226 imidlertid bygger på Schengenreglerne, meddelte Danmark i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte protokol den 30. maj 2018 sin beslutning om at gennemføre forordning (EU) 2017/2226 i national ret. Danmark er derfor i medfør af international ret forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (10) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (11) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽²⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (12) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾.
- (13) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (14) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁷⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁸⁾.
- (15) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien kræver driften af ind- og udrejsesystemet, at der er givet passiv adgang til VIS, og iværksættelse af alle Schengenreglernes bestemmelser om SIS i overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser. Disse betingelser kan først opfyldes, når verifikationen er fuldført i overensstemmelse med den gældende Schengenevalueringsprocedure. Ind- og udrejsesystemet bør derfor kun anvendes af de medlemsstater, der opfylder disse betingelser ved idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet fra den første idriftsættelse, bør tilkobles ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med proceduren i forordning (EU) 2017/2226, så snart alle de nævnte betingelser er opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav udtalelse den 23. april 2018.
- (17) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra udvalget for intelligente grænser —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Indhold og generering af listen

Ind- og udrejsesystemet skal automatisk genere en liste over alle de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2226, og som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af deres tilladte kortvarige ophold på medlemsstaternes område. Listen skal løbende og automatisk ajourføres for nøje at afspejle enhver ændring eller sletning af oplysninger i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 16, stk. 1, litra a)-c), artikel 16, stk. 2), litra a), b), d) og f), artikel 16, stk. 2, andet afsnit, og artikel 17, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/2226.

For hver tredjelandstatsborger, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, skal listen indeholde følgende oplysninger:

- a) efternavn (familienavn), fornavn(e), (døbenavn(e)), fødselsdato, nationalitet(er), køn
- b) rejsedokumentets eller -dokumenternes type og nummer og koden bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet eller -dokumenterne
- c) datoen for rejsedokumentets eller -dokumenternes udløb
- d) det individuelle referencenummer, som ind- og udrejsesystemet genererer ved oprettelsen af tredjelandstatsborgerens individuelle sagsmappe
- e) for tredjelandstatsborgerens sidste indrejse:
 - datoen og tidspunktet for indreisen
 - grænseovergangsstedet for indreisen og den myndighed, der gav tilladelse til indrejse
- f) koden på tre bogstaver for den medlemsstat, der har udstedt visummet
- g) datoen for tredjelandstatsborgerens opførelse på listen.

Hvis en tredjelandstatsborger, der er opført på listen, forlader medlemsstaternes område, skal hans eller hendes oplysninger automatisk og straks slettes fra listen.

Hvis en medlemsstat berigtiger eller supplerer de i ind- og udrejsesystemet indførte oplysninger om en tredjelandstatsborger, der er opført på listen, begrænser behandlingen af disse oplysninger eller sletter dem, skal ind- og udrejsesystemet straks og ved hjælp af en automatisk proces ændre de tilsvarende oplysninger på listen i overensstemmelse hermed eller i givet fald slette dem fra listen.

Mekanismerne til automatisk generering af listen skal overholde princippet om indbygget databeskyttelse, som skal videreudvikles i de tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226. Listen skal genereres i ind- og udrejsesystemets centrale system.

Artikel 2

Proceduren for at gøre listen tilgængelig for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

De kompetente myndigheder, der udpeges som indvandringsmyndigheder, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 4), i forordning (EU) 2017/2226, er ansvarlige for adgangen til listen over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet.

Ind- og udrejsesystemet skal i form af en rapport løbende stille den ajourførte liste over personer, der i ind- og udrejsesystemet er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, til rådighed for de udpegede indvandringsmyndigheder. Rapporten skal lagres sikkert på den nationale ensartede grænseflade.

Ind- og udrejsesystemet skal på det nationale ensartede grænseflade kontrollere adgangen til rapporten for at sikre, at kun den udpegede indvandringsmyndighed har adgang til at søge i den.

Enhver databehandling, der foretages i forbindelse med rapporten, logges i overensstemmelse med artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226.

*Artikel 3***Rapportens format**

Indholdet af rapporten skal præsenteres i et struktureret og anvendeligt format, der muliggør søgning, og som kan overføres via kommunikationsinfrastrukturen i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i artikel 37, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226.

*Artikel 4***Ikrafttræden og anvendelse**

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. oktober 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1522 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af et fælles format for nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer

(Den Europæiske Unions Tidende L 256 af 12. oktober 2018)

Side 87 og i indholdsfortegnelsen:

i stedet for: »Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1522 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af et fælles format for nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer (meddelt under nummer C(2018) 6549)«

læses: »Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1522 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af et fælles format for nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer«.

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1524 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af en monitoreringsmetode og ordninger for medlemsstaternes rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer

(Den Europæiske Unions Tidende L 256 af 12. Oktober 2018)

Indholdsfortegnelsen og side 108, titlen:

I stedet for: »Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1524 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af en monitoreringsmetode og ordninger for medlemsstaternes rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (meddelt under nummer C(2018) 6560)«

læses: »Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1524 af 11. oktober 2018 om fastlæggelse af en monitoreringsmetode og ordninger for medlemsstaternes rapportering i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer«

Berigtigelse til Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2017/2113 af 11. september 2017 om ændring af bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF for så vidt angår uddannelsesbeviser og benævnelser for uddannelser

(Den Europæiske Unions Tidende L 317 af 1. december 2017)

Side 160, bilaget, punkt 1, der erstatter punkt 5.1.1 til 5.1.4 i bilag V til direktiv 2005/36/EF — i punkt 5.1.3 »Benævnelser for speciallægeuddannelser«, overskriften i tredje kolonne af den pågældende tabel:

I stedet for: »Katastrofemedicin«

læses: »Akutmedicin«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA